

Mijn Kosovo weekboek (Week 10: Over de helft?)

Zon 06 Dec 09: Sinterklaas

Nog een extraatje van vorige week. Een uittreksel van de brief die Sinterklaas aan kids in Halle schreef:

*Liefste kindertjes groot en klein,
[...]*

Zwarte Piet en ik weten dat dit jaar sinterklaasnacht niet zo leuk voor jullie is omdat jullie papa in het verre Kosovo zit. Wees gerust: ook hem ben ik niet vergeten! Z'n legerbottines waren proper gekuist ☺

[...]

Gelukkig is de helft van die lange periode waarin jullie je papa moeten missen eindelijk in zicht en vanaf dan kan het alleen maar sneller gaan.

Geniet van de feestdagen en van elkaar en tot volgend jaar!

Zwarte Piet Sinterklaas Slechtweervandaag

Maan 07 Dec 09

Onze Marokkaanse collega had vandaag weer excuses om niets te doen. Zijn paswoord en Login had hij nog niet ontvangen en zijn programma werkte niet. Albert kreeg het op zijn heupen en ging eens kijken wat het probleem was. 5 minuten later was het opgelost. Een beginnersfout. Iets waarvoor ze in het begin van de cursus voor verwittigen. Het wordt tijd dat ik LOGFAS¹ ook op mijn PC laat installeren, zodat ik er zelf meer over weet.

Vandaag verder gewerkt aan de Logistieke aanhangsels voor het nieuw order voor de MNBG².

De Slovenen zijn weg uit NOTHING HILL en hun plaats is door Turken ingenomen. Turken en Serven gaan niet zo goed samen. Hopelijk komen er daar geen brokken van.

Op de ochtendbriefing krijgen we te horen dat we volgend weekend binnen moeten blijven, tenzij we een operationele opdracht hebben. En vanwege de tweede ronde van de verkiezingen die hier georganiseerd wordt. De commandant van KFOR wil ten alle prijs vermijden dat we als partijdig beschouwd worden. En dus mogen we ons niet laten zien in de omgeving van een stembureau. Ons bezoek naar het Westen valt hierdoor in het water. Dit is namelijk geen 100 % een opdracht te noemen. Een week

¹ LOGFAS = Zeer moeilijk afkorting voor een programma voor het rapporteren van de logistieke situatie.

² MNBG = Multinational Battle Group

uitstel. Hopelijk slaat de winter tegen dan niet te hard toe. De mosselen zijn ook op, zodat het een saai weekend beloofd te worden.

Er komen maar weinig reacties op mijn Technisch Order binnengekomen. Is het zo goed geschreven of hebben ze zo weinig tijd om te reageren? In ieder geval zijn de weinige reacties positief. Het zal dus wel snor zitten.

De vergadering met de COS verloopt rustig, want ze gebeurt in het Engels en dan hebben de Fransen minder praat. De rij voor het eten wordt de laatste tijd langer en langer. Werkt de keuken trager, of is er meer volk in het kamp? Na het eten de traditionele koffie en dan richting Denen vertrokken voor een snelcursus LOGFAS. Het ziet er allemaal mooi uit.

's Avonds een nieuwe beschermheilige voor militairen ontdekt: Sint Ambroise. Blijkbaar zorgt hij voor de techniekers en administrateurs. Allez, ieder zijn meug.

In mijn mailbox een aantal reacties op het resultaat van het comité gevonden. Ik zal ze je besparen, maar ze uitten dezelfde gevoelens als ik. Een hart onder de riem. Mijn laatste daad van vandaag was Amber moed inspreken voor de komende examendagen.

Dins 08 Dec 09

Rustige start van de dag. Terwijl de andere naar een Amerikaans kamp zijn (BONDSTEEL), heb ik hier een tweetal vergaderingen af te werken.

De eerste is een vergadering tussen Fransen en Grieken over de verhuis van de Griekse compagnies naar het kamp Belvédère. De vergadering verliep vlotjes en positief, waarvoor ik een 'dank je wel' kreeg. Maar de Fransen blijven op hun hoede. Ze verwachten nog een aantal eigenaardige, Griekse bokkensprongen. Afwachten dus.

Dank zij een uitstekende voorbereiding verliep ook de volgende vergadering goed. De NSE vergadering bracht de verwachte resultaten op, zodat de toekomstige Battle Group van een Logistieke steun verzekerd is. De eerste maanden althans.

Omdat, zelfs na mijn aandringen, er geen echte commentaar op mijn order komt, rapporteer ik dat alles in orde is. Op de valreep, in feite erna, krijg ik dan toch een late mail van het Franse bataljon met de vraag naar uitstel binnen. Omdat zij de nieuwe structuur zullen leiden, geven we hen een dag uitstel. Beter laat en goed, dan vroeg en slecht.

's Avonds krijg ik de opdracht om een Logistieke bijlage voor een nieuw plan te schrijven. Hoe kan ik een NSE³ bij een plan betrekken terwijl ik geen orders mag geven. Een uitdaging!

Na het eten ben ik uitgenodigd op een aperitief met het Frans departement voor operaties. En daarna met hen gaan eten.

³ NSE = National Support Element, het detachement dat een eenheid steunt en dat puur nationaal is. Als staf heb je hieraan geen bevelen te geven. Zij doen wat zij willen doen. De medewerking steunt volledig op nationale wil.

Woe 09 Dec 09: Verjaardag op verplaatsing

Ik krijg de indruk dat onze Marokkaanse collega zich niet gelukkig voelt. In ieder geval zegt hij bijna geen woord meer en is hij amper te zien. Misschien komt het omdat we hem, al dan niet bewust, negeren. Hoewel ik hem simpele opdrachten geef. Als hij niet vooruit wil, dan zal hij blijven staan.

Helga is naar Pristina voor 9 flessen schuimwijn. Ik heb beslist om vanavond een klein feestje te houden. Tegen de middag, als ik zeker ben dat de flessen er zijn, een uitnodiging naar een heleboel mensen gestuurd. Benieuwd wie er zal komen opdagen!

Vandaag verder gewerkt aan de jobbeschrijvingen en Fam Charts, daarna deze omgezet naar de nieuwe structuur zodat dit ook achter de rug is.

Het Frans bataljon heeft maar een paar kleine opmerkingen op het technisch order. Dus, dat zit goed. We gaan de deadline van 10 december nog halen. Tegen de avond heb ik de verbeteringen ingevoerd en kan ik het aan de COS⁴ overmaken.

's Namiddags met de kinderen geSkyped. Deze avond wordt het immers te druk en ze willen me alle vier een gelukkige verjaardag wensen. Blijkbaar hebben ze een pakketje gestuurd, maar dat is nog niet aangekomen. Dat zal nog wel een tijdje duren. Calle bevestigt dat ze met de kinderen naar de opname van het programma Volt kan gaan. Joepie. Afspraak op 30 december voor de uitzending. Benieuwd!

Na de Skype sessie terug naar het hoofdkwartier voor de update briefing aan de generaal. De COS tegengekomen en hij was in de wolken met het order. Doorsturen naar de generaal. Voor de briefing wist de Franse kolonel, die van het Leffe verhaal, te vertellen dat hij mijn logistieke bijlagen aan het order zeer goed en 'to the point' vond. Twee op een rij.

Na de briefing naar het Belgisch Huis getrokken. Samen met mij stroomde ook het volk toe. Leuk dat er toch zo veel langskomen, ook al was de uitnodiging laat verstuurd. Mijn collega's verrasten me met een kado (een trainingspak voor de weinige vrije uren) en een taart met 43 kaarsen op. De 9 flessen zijn er door gevlogen.

Jammer genoeg kon ik er niet lang van genieten, want om 19u30 waren we verwacht voor een standing diner ter ere van de verjaardag van de generaal. Na de 'joyeuse anniversaire' voor de generaal werd ik, op aangeven van de 'aide de camp' en de generaal, ook getrakteerd met een 'joyeuse anniversaire'. Leuk!

Tijdens het diner heb ik me een beetje ontfermd over de Griekse bataljonscommandant. Zoals hij terecht opmerkte waren we de enige niet-Fransen in het gezelschap. Tja, een nogal wederkerende observatie. Zal dat echt veranderen bij de Battle Group zoals de Fransen ons voorhouden?

⁴ COS = Chief Of Staf, de officier die de leiding over de staff heeft.

*Denen, Fransen en Belgen:
multinationaliteit in Kosovo!*

*De verrassingstaart met 43 kaarsen.
Allemaal in 1 keer uitgeblazen.*

En dan maar verdelen.

Iedereen een stuk?

Een Frans-Belgische samenwerking.

*Midden mijn Franse contact bij het
Logistiek bataljon en rechts de Franse
kapitein die morgen zijn verjaardag viert.*

Na het eten moesten we de generaal meeloodsen naar een verrassingsparty met alle mensen van de staf en nog een heleboel genodigden. Niet slecht. De COS had een

mooi Kosovaars sprookje voorbereid. Origineler dan een gewone speech. Het werd een plezant feestje. Zeker voor mij: een groots multinationalaal verjaardagsfeest betaald door een generaal. Wat kan je nog meer wensen?

's Avonds bedenk ik me dat we waarschijnlijk over de helft zitten. Ik heb de top niet gevoeld. Of dit echt de helft was zal het einde bepalen. Maar ik beschouw het zo.

Don 10 Dec 09: Een serie feesten

Aan het begin van deze dag stonden er 2 feestjes op mijn agenda. Maar tegen dat de avond goed en wel begon kwamen er daar 2 bij. Moet ik echt op allemaal aanwezig zijn?

- Uitnodiging 1: een drink voor het vertrek van een Franse Kolonel, de DIRCOM oftewel de verantwoordelijke voor de akkoorden en uitbetaling. Aangezien ik met hem samengewerkt heb, kon ik er moeilijk niet naar toe gaan. Het resultaat was dat ik de enige niet-Fransman in het gezelschap was. Waar zitten al die andere geallieerden? De commandant van het Franse bataljon komt de Frans-Belgische samenwerking bewieroken. Ze waarderen de Belgische rechtlijnigheid in de beslissing van ons vertrek uit Kosovo, maar vinden het spijtig dat dit een einde aan de goede samenwerking betekent. Als Belg sta je hier blijkbaar hoog aangeschreven.
- Uitnodiging 2: de verjaardagsdrink van de Franse kapitein van mijn dienst. Dit kon ik ook niet afslaan. Dus van 1 naar 2.
- Uitnodiging 3: de Denen vieren de officiële versiering van hun kerstboom. Een traditie. Aangezien zij de eersten waren (en ik al toegezegd had) en ze ook onze burens zijn, kon ik ook deze niet weigeren. De Glück (of zoiets) en de bolle pannenkoeken vielen echt in de smaak. Zeker hun versie van de Glüwein is zeer goed. Veel zachter en met allerlei eetbare dingen in. Thuis ook eens proberen te maken. Recept vragen.
- Uitnodiging 4: een benoemingsdrink van onderofficieren. Daar moest ik ook even langs gaan. Op die drink een tijdje samen met de Deense tweede in bevel, als enige geallieerden, staan babbelen. Hij kloeg over de vele VIP bezoeken in een operatiezone. Ik begrijp hem wel. Gelukkig komen de Belgische bezoekers allemaal samen.

Maar eerst de dag doorkomen. De evolutie naar een Battle Group is ingezet. De ochtendlijke TTX⁵ was een stuk tactischer dan we gewoon zijn, maar daarom voel ik me er niet minder thuis. Mijn vragen krijgen niet echt een antwoord. Ik zal dus eens ter plaatse moeten gaan kijken.

In de namiddag een korte vergadering met EULEX gehad. Daarna een paar Logistiekers van het Hoofdkwartier te Pristina op bezoek gehad. Gediscussieerd

⁵ TTX = Table Top Exercise, een oefening aan de hand van een kaart waarbij nagegaan wordt of een plan in werkelijkheid kan werken.

over het nut en onnut van bepaalde rapporten. Mijn visie over gebruik van LOGFAS als voornaamste instrument om data door te geven uit de doeken gedaan. Wij moeten hen data geven, zij moeten er dan maar zelf hun rapporten uit distilleren. Een goed gesprek. Hopelijk brengt het iets op. Of beter, levert het minder rapporten op.

Het viel me op dat de Marokkaan de ganse tijd niets gezegd heeft. Scheelt er iets? Ik zal eens met hem moeten spreken.

Ja, de TO is goedgekeurd en ik mag hem versturen. Op tijd! Moet de generaal die niet tekenen? Het zal wel doorgesproken zijn.

Vanavond vroeg gaan eten, want zoals je weet staat er een marathon op het programma. Ondanks deze aaneenrijging van sociale verplichtingen lig ik toch vroeg in bed. Joepie!

Vrij 11 Dec 09

Een mailtje van de Generaal ontvangen waarin hij zegt dat het een zeer goed order is, maar dat er nog een paar detailfoutjes in staan. Hij is bereid het te tekenen. Oei, hoe moet dat? Blijkbaar weten de Franse secretarissen het ook niet direct. Franse staftechniek is schijnbaar moeilijker dan de Belgische. Uiteindelijk toch voor de simpele oplossing gegaan: zijn naam op het order zetten en het aan zijn secretariaat afgegeven. Zelfde probleem stelt zich met de ondertekening van een nieuwe SOP. Laten ze het nu zelf maar oplossen.

Ondanks de kou, toch gaan lopen. Het is zonnig koud en dat scheelt veel. Nu voel je dat het winter wordt. Het werd tijd. Na het lopen stel ik echter vast dat er geen water is. Wachten of aankleden? Ik besluit te wachten. Na 20 minuten kan ik me toch douchen. Oef.

Deze avond zou een kalme moeten zijn. Ik krijg in de loop van de dag wel een uitnodiging voor een benoemingsdrink. Eén maar. Gelukkig.

We moeten ons bezinnen over het bijhouden van het wegennetwerk. Er zijn veel wegenwerken bezig. Binnenkort zijn er minder patrouilles door het verminderen van de troepen. Maar doordat er minder troepen zijn, wordt de kennis van het wegennetwerk belangrijker om snel te kunnen ingrijpen. Hoe kunnen we deze tegenstellingen combineren in iets werkbaars?

De LNO van de KMT gaat weg. Hij dankt me voor de diensten en geeft me een stylo. Leuk gebaar om slechts één week hier te zijn.

Waar komt al dat volk om te gaan eten vandaan? Files. En dat terwijl de Denen nog niet volledig verhuisd zijn. Wat zal dat dan geven?

Ik krijg ook het bericht dat de Fransen denken om de Deense schietstand over te nemen. Ze zijn in ieder geval een kosten-baten analyse aan het uitvoeren. Die is niet echt moeilijk en kan alleen een positief resultaat opleveren. Hopelijk wachten ze niet te lang, want de Denen zijn al aan het opruimen.

De Denen bezitten een Falcon Team. Dit team is gespecialiseerd in het bieden van eerste hulp, het volledige gamma, bij zware ongevallen. Doordat het Deens bataljon ophoudt te bestaan, zal ook dit team verdwijnen. Ik probeer deze capaciteit alsnog te redden. Of op zijn minst een nieuw binationaal team op te starten. Benieuwd of mijn poging zal lukken. Lobbywerk dus.

Ik merk dat het kalmer wordt. Begint de routine van de Task Force? Of lopen we op het einde van het mandaat? Of van het jaar?

Op de drink van de weerhouden kapitein, krijg ik zeer goede commentaar van hem. Hij vertelt me dat hij veel van me leert en dit op allerlei vlakken. Hij heeft eindelijk iemand gevonden die buiten de lijnen durft te denken en dat ook geargumenteed naar voren brengt. Ik zeg hem bijna dat zo denken slecht voor je promotiekansen is, maar ik weerhou mij ervan. Dit is niet het moment.

's Avonds verneem ik via mijn mail dat ik voor de opname van Volt foto's van mezelf moet opsturen. Oei. Ik stel aan de persofficier voor dat hij zelf een keuze maakt. Veel beter.

Zat 12 Dec 09: Routine?

We zitten weer binnen. Vanwege de lokale verkiezingen. Gelukkig telt ons weekend maar één vrije dag, de zondag. Vandaag gewoon werken.

Sneeuw! Joepie sneeuw. Eindelijk winter? Een beetje maar, maar het ligt er. Hopelijk blijft het liggen. Het Deens SNIC⁶ rapport vermeldt droogweg: 'It's snowing'. Ik antwoord hem terug 'Yeah. A White Christmas?' Antwoord terug: 'Let's hope it'. Wie weet?

Jawel: er ligt wel degelijk sneeuw op de heuvelflanken.

⁶ SNIC = Snow and Ice, rapport over de sneeuw en ijs op de wegen.

Terug een rustige dag. Het wordt tijd voor een beetje actie. Goeie actie dan wel te verstaan. Van de rust profiteer ik om de volgende week voor te bereiding. Iedereen zijn instructies geven zodat het een vruchtbare oefening wordt. Eindelijk ook de tijd gevonden om het nodige te doen om het geld voor onze sociale activiteiten te recupereren.

Naar aanleiding van een oproep voor een briefing over de N1H1 griep, stuur ik de vraag over de Belgische politiek hieromtrent door naar BELKOS. Ik krijg snel een telefoontje met de melding dat vaccinatie verplicht is voor Belgen in operatie. Na iedereen op de hoogte gebracht te hebben, besluiten we om ons morgen al te laten vaccineren. Waarom wachten?

Vanavond eens gaan kijken naar een Frans cultureel verschijnsel: Karaoke. De Fransen zijn er hier dol op en ik versta niet waarom. Dus, gaan kijken. Na mijn bezoek, begrijp ik het nog steeds niet. Het zal in hun genen zitten.

Zon 13 Dec 09

Binnen blijven, dus een beetje uitslapen. Tot 08u00. Ontbijt, zoals anders. Mijn container gedweild, het was al twee weken geleden, en de bottinnen een extra beurt gegeven. De was gesorteerd. Maar Helga is er mee gaan lopen. Mijn muziek een beetje bijgewerkt. Daarna met Albert gaan lopen. De koude is weg. Jammer. Er was wel veel volk op de piste. Tja, wat kan je anders doen op een vrije dag in het kamp.

Internet werkt niet. Contact met thuis is dus niet mogelijk. Jammer. Het was een mooie gelegenheid om een beetje langer te praten.

Na het middageten mijn e-mails op mijn bureau bekeken. Daarna naar Belvédère getrokken om me te laten vaccineren. Ik ben weer 'majeur et vacciné'. Zal ik er ziek van worden? Mijn stick met foto's aan de persofficier afgegeven. Daarna een gesprek met de toekomstige NCC over de toekomst. We blijven zeker tot 31 Jan. Op 2 februari is de terugkeer gepland. Ik blijf in het kader van de afbraak misschien een beetje langer, maar dat is nog niet beslist. Het kan dus zijn dat ik de laatste Belg in functie in Kosovo zal zijn. We komen overeen dat het einde van het Belgisch Detachement in Kosovo het best samen in het kamp Belvédère 'geviert' wordt. Met een parade en een receptie. Het betreft immers alle Belgen samen. We mogen ook iets organiseren voor de Fransen in Novo Selo. Misschien een inspanning samen met de LMT, maar die moeten nog wachten op de beslissing op 17 december om te weten of ze mogen blijven.

's Avonds mijn weekboek, waarschijnlijk de kortste tot nu toe, afgewerkt en opgestuurd. Gelukkig werkt internet terug zodat ik de kinderen nog kan spreken.

Het einde van een rustige week aan het Kosovaars front,

Hoesy

'It is not the job that determines its worth and impact, rather the heart of the person approaching and executing the task.'

Jean Fleming

Ook dit is Kosovo!

(Foto's van de Task Force fotograaf)

